

время владѣше голѣмъ гладъ въ Цариградъ, а Святославъ ся обѣща да проводи, колко-то хранѣ трѣбаше за|столицѣ-тѣ, той ся склони на Святославово-то прѣдложеніе, та ся заключи миръ-тѣ. Слѣдъ това Святославъ ся ожени за Θεодорѣ и прѣминѣлъ е послѣдни-ты четыренадасять години отъ царуваніе-то си, както ся види, въ миролюбиво отношеніе съ Византійскій дворъ. Той си почина въ 1322 г. и остави за наслѣдникъ сына си *Георгіа Тертера II*, роденъ отъ первѣ-тѣ му женѣ Ефросини.

ГЕОРГІЙ ТЕРТЕРЪ II.

По възцаряваніе-то на тоя Българскій владѣтель пріятелскы-ты сношенія съ Византійскій дворъ ся прѣкъснѣхѣ. Тертеръ II, понеже вникна добръ чрѣзъ свои-ты съгледатели въ тайнѣ-тѣ лукавѣ политикѣ на Византійцы-ты, той позна лоше-то имъ намѣреніе, кое-то ти имѣхѣ за Българско-то царство; спорядъ това быде принужденъ да имъ обяви бой, кой-то ся започна най-първо отъ неговѣ странѣ. Той събра всичкѣ-тѣ си войскѣ и половинѣ-тѣ отъ неѣ испрати за къмъ Едерне, а самъ съ другѣ-тѣ половинѣ прѣминѣ въ Тракиѣ, та прѣвзе градъ Пловдивъ. Нъ това нападаніе на Имперіѣ-тѣ слѣдъ малко стана злочесто за Георгіа: защо-то по-младый Андроникъ поведе голѣмы-ты си силы отъ Димотикѣ камъ Едерне, та нападна на Българскы-ты войскы, що бѣхѣ по околны-ты мѣста отъ странѣ Ористіадѣ и прогони ги дори до Сливенъ, отъ дѣто послѣ ся върна съ безчетно множество добытъкъ, оплячканъ